

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **S., a.s.**, so sídlom v Ž., N. 2, zast. **M. B.**, advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Žiline**, zastúpenému **JUDr. R.**, advokátom so sídlom v B., za účasti vedľajšieho účastníka obchodnej spoločnosti **A., s.r.o.**, so sídlom B., zastúpenej **Advokátskou kanceláriou L. - advokátska kancelária spol. s r.o.** so sídlom v B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/00506/REP z 8. júna 2007, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2009, č.k. 21S/75/2007-231, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2009, č.k. 21S/75/2007-231 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP na základe podnetu účastníkov konania prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10S/182/2006.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom preskúmovacieho konania je posúdenie vo veci tých istých účastníkov vedenej pod sp. zn. 10S/182/2006 je posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktoré sa týka územného rozhodnutia, pričom krajský súd žalobu v tejto veci zamietol a v dôsledku podania odvolania o nej bude rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Keďže veci sp. zn. 10S/182/2006 a sp. zn. 21S/75/2007 spolu skutkovo a právne súvisia, krajský súd vyhovel procesným návrhom účastníkov konania na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie vedľajšia účastníčka majúc zato, že veci evidované na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10S/182/2006 a sp. zn. 21S/75/2007 spolu vecne ani právne nesúvisia v takom zmysle, že právnym následkom zrušenia územného rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, prípadne nezákonnosť postupu správnych orgánov, by bolo zrušenie stavebného povolenia, či už ex lege alebo na základe rozhodnutia súdu. Podľa názoru vedľajšej účastníčky právnu súvislosť medzi územným rozhodnutím a stavebným povolením možno vidieť len v tom, že územné rozhodnutie je individuálnym správnym aktom, s ktorého obsahom musí byť stavebné povolenie v súlade, t.j. de facto je jedným z podkladov, z ktorého sa v stavebnom konaní vychádza. Namietala však, že stavebný zákon ani iný právny predpis neobsahuje žiadne ustanovenia, podľa ktorého by zrušenie územného rozhodnutia súdom v rámci správneho súdnictva ipso facto znamenalo zrušenie stavebného povolenia, resp. by malo akýkoľvek vplyv na platnosť, právoplatnosť a vykonateľnosť stavebného povolenia. Poukázala na to, že pri posudzovaní stavebného povolenia musí byť pre súd rozhodujúci skutkový stav v čase vydania stavebného povolenia. Z tohto hľadiska je podľa vedľajšej účastníčky nepochybné, že v čase vydania stavebného povolenia existovalo právoplatné územné rozhodnutie, z ktorého stavebné povolenie aj vychádzalo. Vecnú súvislosť medzi územným rozhodnutím a stavebným povolením podľa vedľajšej účastníčky možno vyvodzovať iba zo skutočnosti, že obidve rozhodnutia sa týkajú tej istej stavby. Namietala, že prípadné vady oboch rozhodnutí je potrebné posudzovať samostatne z ich jedinečného vecného a časového hľadiska a nie v ich vzájomnej súvislosti, pričom vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť územného rozhodnutia, nemusí mať pri zohľadnení všetkých okolností a súvislostí stavebného konania vplyv na zákonnosť stavebného povolenia.

Žiadala preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení sa pripojil k odvolaniu vedľajšej účastníčky, uvádzajúc, že nemal v úmysle podávať návrh na prerušenie konania a ani z obsahu návrhu to

nevyplýva. Navrhol taktiež, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil.

Žalobkyňa vyjadrenie na odvolanie nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s predchádzajúcim konaním, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), oboznámil sa s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 417/2009 zo 17. decembra 2009 a dospel k záveru, že odvolaniu vedľajšej účastníčky nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 2 OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia účastník môže navrhnúť takéto prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť. Tento procesný úkon súdu (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu. Prerušenie konania v tomto prípade prichádza do úvahy v prípade, že prebieha alebo je súdom vyvolané iné konanie, výsledok ktorého môže ovplyvniť rozhodnutie súdu v preskúmvanej veci.

V súdnom prieskume v danej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného vo veci vydania stavebného povolenia zo dňa 30. novembra 2006 na stavbu AUPARK ŽILINA – SHOPPING CENTERS.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo 417/2009 zo 17. decembra 2009, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9. júna 2009, č.k. 10S/182/2006-492 tak, že rozhodnutie žalovaného Krajského stavebného úradu v Žiline z 2. októbra 2006, č. 2006/00941/Dub zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, vyplýva, že Územné rozhodnutie na stavbu AUPARK ŽILINE. – S. na námestí Ľ. Štúra v Žiline bolo vydané Mestom Žilina 22. mája 2006 pod č. C-3856/2006-Dub a rozhodnutím žalovaného 2. októbra 2006, č. 2006/00941/Dub bolo zmenené tak, že žalovaný doplnil rozhodnutie o ďalšie parcely, na ktorých budú umiestnené jednotlivé stavebné objekty v zmysle objektovej skladby, a to parcely stavbou dotknuté, konkrétne parc. č. X. v kat. úz. Žilina. Prvým dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného o zmene územného rozhodnutia bola neurčitosť výroku tohto rozhodnutia, pričom sa žalovaný dopustil závažného pochybenia v tom, že za stavu, keď čiastočne zmenil výrok prvostupňového správneho rozhodnutia, doplnením ďalších 33 parciel, ktoré však bližšie nešpecifikoval - neuviedol ich výmeru, neoznačil listy vlastníctva, na ktorých sú vedené a ani katastrálne územie, v ktorom sa nachádzajú, pričom parc. č. X.. je v rámci výroku uvedená duplicitne. Druhým dôvodom zrušenia rozhodnutia bola nepreskúmateľnosť jeho odôvodnenia, nakoľko žalovaný správny orgán zmenu výroku prvostupňového rozhodnutia, t.j. aplikáciu ustanovenia § 59 ods.2 správneho poriadku, vôbec neodôvodnil.

Podľa stavebného povolenia stavba bude umiestnená na pozemku č. X. KN v kat. úz. Žilina.

Podľa § 39 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení

stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Územné konanie musí vždy predchádzať stavebnému konaniu, pokiaľ nebude rozhodnuté, že obe tieto konania budú spojené.. Územné konanie vykonáva príslušný stavebný úrad, s ktorým potom budú účastníci v styku pri povoľovaní a schvaľovaní stavby. Pre účastníkov budúcej stavby je dôležité, že schválená územnoplánovacia dokumentácia je vždy záväzným alebo smerným podkladom nielen pre územné rozhodnutie, ale aj pre vypracovanie dokumentácie stavieb a stavebné povolenie.

Aj to keď stavebný zákon priamo nerieši, bez územného rozhodnutia nie je možné vydať stavebné povolenie. Ak bola podaná žiadosť o stavebné povolenie a nebolo vydané územné rozhodnutie, stavebný úrad by konanie zastavil a poučil stavebníka o správnom postupe.

Rovnako ako územné rozhodnutie, aj stavebné povolenie platí dva roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti.

Z uvedeného nesporne vyplýva, že územné rozhodnutie a stavebné povolenie spolu veľmi úzko súvisia a hoci možno prisvedčiť námietke odvolateľky, že zrušením územného

rozhodnutia nestráca stavebné povolenie platnosť priamo zo zákona, a že vady oboch rozhodnutí treba posudzovať samostatne, je zrejmé, že bez právoplatného územného rozhodnutia nie je možné stavebné povolenie realizovať.

Za tých skutkových okolností, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v územnom konaní bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, je namieste preskúmavacie konanie vo veci stavebného povolenia prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, tak ako rozhodol prvostupňový súd, a to bez ohľadu na to, či prerušenie konania účastníci navrhli alebo nenavrhli, nakoľko, ako je už uvedené vyššie, prerušenie konania závisí výlučne od úvahy súdu. Prerušenie konania v danej veci je aj v súlade s princípom právnej istoty ako aj zásadou hospodárnosti konania a záujmom na jednotnosti súdneho rozhodovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z vyššie uvedených dôvodov odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd dáva ešte do pozornosti súdu prvého stupňa ustanovenie § 250 ods. 1 veta druhá OSP, účinné od 15. októbra 2008, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. V súlade s týmto ustanovením bude potrebné upraviť právne postavenie obchodnej spoločnosti A., s.r.o., ako účastníka konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2010

JUDr. Jana Baricová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková